

AQVA AN IGNIS VTILOI

λει τὰ λιμναῖα καὶ δσα στάσιμα τῶν ὑδάτων καὶ τιν' ἀδιεξόδοις ἐγκαθήμενα κοιλότησι μοχθηρὰ καὶ τελευτῶντα σήπεται τῷ κινήσεως ἥκιστα μετέχειν, ή τὸ θερμὸν ἐν ἐκάστοις διπίζουσα τηρεῖ μάλιστα περὶ τὰ φερόμενα καὶ δέοντα τῶν ὑδάτων, <ἀ> διὰ τὴν κίνησιν συνεχομένης τῆς θερμότητος οὕτω καὶ προσαγορεύομεν, ζῆν λέγοντες. πῶς τοίνυν δνεῖν οὐκ ὠφελιμώτερον, δ τῷ ἐτέρῳ τὴν αἰτίαν τοῦ εἶναι παρέσχηκε, καθάπερ τὸ πῦρ τῷ ὕδατι; καὶ μήν, οὖ παντάπασιν ἀπαλλαγέντος 10 φθείρεται τὸ ζῶον, τοῦτ' ὠφελιμώτερον· δῆλον γὰρ ὡς, Ε [τὸ] οὖ στερεόμενον οὐκ ἔστιν εἶναι, τοῦτο καὶ τὴν αἰτίαν παρέσχηκεν, δτ' ήν. ὑγρότης μὲν οὖν καὶ τοῖς τεθνήκοσι πάρεστι καὶ οὐκ ἐξήρηται παντάπασιν· ἐπεὶ οὐκ ἀν 15 ἐσήπετο τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων, τῆς σήψεως εἰς ὑγρὸν οὖσης ἐκ ξηροῦ μεταβολῆς, μᾶλλον δ' ὑγρῶν ἐν σαρκὶ φθορᾶς. θάνατος δ' οὐκ ἄλλο τι πλὴν ἐκλειψις θερμοῦ παντελῆς· ψυχρότατοι τοίνυν οἱ νεκροί, καὶ τὰς ἀκμάς, εἴ τις ἐπιχειρείη, τῶν ξυρῶν ἀπαμβλύνονται δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος. καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ζῷῳ τὰ ἥκιστα 20 μετέχοντα ἀναισθητότατα, καθάπερ δστᾶ καὶ τρίχες καὶ τὰ πόροις θερμοῖς ἀφεστῶτα τῆς καρδίας· σχεδὸν γὰρ ή πρὸς Φ τὰ μὴ ζῶ<ντα τῶν ζών>των ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς γίγνεται